

Som sagt: Tak for debatten. Jeg synes, den har været konstruktiv og åben, og når Domstolsudvalgets rapport foreligger, vil vi som altid være hurtige i vores arbejde med at følge op med fornuftige beslutninger.

Margrete Auken (SF):

Jeg vil bestemt også sige tak. Jeg synes, debatten er gået – det indrømmer jeg blankt – langt bedre, end jeg var blevet advaret om og vel egentlig også havde frygtet.

Jeg vil kommentere statsministerens sidste ord om, at han havde refereret for sine kolleger om at modtage råd og kritik, også fra myndigheder, der ikke rigtig for alvor havde ret til at blande sig, nemlig i dette tilfælde Europarådet. Statsministeren havde sagt, at også i gamle demokratier er det klogt og noget, man bør gøre, at tage imod råd og kritik, og det er sådan set det, vi har prøvet at gøre i dag over for statsministeren.

Jeg deler statsministerens begejstring for grundlovens § 14. Vi skal ikke stå her og flytte rundt på tingene, flytte rundt på områderne. Men når i hvert fald jeg selv og – når det kommer til stykket – tydeligvis mange andre synes, det er godt at overveje det, er det, fordi man næsten ikke kan stille spørgsmålene, uden at folk siger: Hvordan vil du gøre det? Og hvis ikke man tænker med og lytter med, bliver det også svært at komme i tanker om noget nyt, og det tror jeg også det gør for statsministeren.

Jeg hørte godt, at statsministeren sagde her til sidst, at det vil blive alt for dyrt, og jeg ved ikke hvad, hvis man skulle adskille politi og anklagemyndighed. Jeg kunne høre fra starten, at den tanke at gøre det overhovedet ikke havde været fremme hos statsministeren, for det ville nemlig være utrolig bøvel. Jeg beder bare om, at man i forlængelse af de andre retspolitiske ting, som bl.a. statsministeren har understreget, alligevel tager det med og overvejer: Kunne man gavne både politiet og anklagemyndigheden og dermed Justitsministeriet ved at gøre det, var det måske ikke så tosset.

Jeg vil også sige, at jeg deler i og for sig fru Pia Kjærsgaards bekyrning for, at statsministeren og justitsministeren allerede har besluttet sig, næsten før Domstolsudvalget er færdig med sit arbejde. Det har vi jo set tit, og alene af den grund er jeg derfor meget glad for, at vi har haft debatten i dag.

Jeg mener i modsætning til fru Pia Kjærsgaard, at statsministeren rent faktisk har fået

meget klare signaler, i hvert fald om en selvstændiggørelse af domstolene. Der var nogle, der sagde, at man måske ikke behøvede at flytte dem helt væk fra Justitsministeriet, men alle var klar over, at i hvert fald den folkelige diskussion tilsagde, at der skulle ske noget mere end det, der er sket indtil nu med de forbedringer, som også SF har stemt for. Nogle af dem er, som jeg har nævnt tidligere, faktisk også vore egne, men der skal altså ske noget mere.

Jeg synes, at når vi har fået det sagt så tydeligt fra næsten alle partier, som det er blevet sagt i dag, må det fortælle statsministeren, at tankegangen nu må være: Hvordan får vi det mest selvstændige domstolsvæsen? Det er jo det, der er kommet ud af det.

Om man så skal gå så vidt som til at give dommerne lønninger, de kan leve af, som hr. Tom Behnke sagde, kan jo diskuteres. Jeg ved ikke, om hr. Tom Behnke kan huske, at der var en eller anden – jeg kan ikke huske nøjagtigt, hvem det var, så jeg vil ikke nævne nogen navne – som sagde, at hvis nu lønnen kom op på en 800.000 kr., så kunne det jo godt være, at man kunne finde en advokat sådan over de halvtreds, der havde lyst til at trappe lidt ned. Jeg tror, det var sådan en formulering, der blev brugt.

Jeg tror ikke, vi har brug for den type dommere. Vi ville aldrig have råd til at betale dem, der tænker på penge, og vi har heller ikke brug for dem, mener jeg. Altså, mennesker, der er til salg i den rige ende, har vi ikke brug for til så vigtige embeder som domstolenes. Der må de tage den almindelige gode løn, som vi har til folk i høje stillinger i vores system. Jeg går ud fra, at hr. Tom Behnke heller ikke vil begynde at betale de bloddryppende priser, som dem, der er til salg, skal have for at mene, at deres værdighed ikke braser sammen.

Så til de forskellige ordførere. Her vil jeg faktisk meget gerne – og det er altså igen ikke for at genere nogen – takke Venstres ordfører. Jeg synes, det var et spændende indlæg. Man kunne lægge vægten, tonefaldet, lidt forskelligt, men jeg mener faktisk, at fru Birthe Rønn Hornbech satte fingeren lige på det punkt, som vi også er optaget af: Hvordan får vi skabt et Justitsministerium, som har kræfter til, har overskud til, har kompetence til, at tage fat på de meget vigtige opgaver, der er i konflikten mellem borgere og samfund?

Jeg nævnte i min første tale gennemsigtigheden, klarheden, og jeg tror, fru Birthe Rønn